

[Gudme.]

puslingelandet, mens verden larmer om vores vugge.

Derfor kunne der unægtelig være grund til for det første at spørge om det mere langsigtede, om vi i det hele taget ikke havde brug for en ændring i vores lovgivningsteknik, således at den slags bagateller ikke var et lovgivningsanliggende. For det andet om det mere kortsigtede, om man i hvert fald ikke, når man skal ændre i statsbaneloven, kunne samle lidt mere op på én gang i stedet for bare at komme med to sådanne petitesser og sige, at nu bliver der en ny lov, der er med til at fylde op imellem de par hundrede, vi har i forvejen.

Dette er altså en anbefaling af lovforslagets indhold, men en vis afstandtagen fra selve dette, at vi overhovedet skal have et sådant lovforslag.

Burgdorf (KF):

At udgravninger umiddelbart op ad et banelegeme kan virke forstyrrende, er jo ganske indlysende. At også opfyldninger skal kunne virke på samme måde, har jeg i hvert fald ikke været klar over, men hvis statsbanerne mener det, så må det også være rigtigt, at de har hjemmel til at kunne være med til at bestemme om det.

Om det andet punkt i lovforslaget angående de glemte og tabte sager vil jeg sige, at jeg synes, det er rimeligt, at provenuet tilfalder statsbanerne.

Ib Larsen (CD):

Fra centrum-demokraternes side kan vi gå ind for det af ministeren for offentlige arbejder fremsatte lovforslag. Dog vil vi gerne vedrørende det punkt, der hedder overskud af salg af glemte og tabte genstande, foreslå, at overskuddet fremover tilfalder jernbaneorkestrene, som skulle være i nød for penge.

Henning Philipsen (SF):

Jeg håber ikke, at ministeren for offentlige arbejder tager mig det ilde op, når jeg nu henviser til, at ministeren også er minister for religion i dette land, og når jeg så føjer til, at guderne dog skal vide, at det er petitesser, det her drejer sig om.

Lad mig så yderligere gøre et par bemærkninger. I § 1, punkt 1, foreslår ministe-

ren § 64, stk. 1, affattet således, at man ikke må foretage udgravning eller opfyldning i en sådan nærhed af statsbanernes grund, at der derved kan opstå fare for driften. Jeg må måske gøre den bemærkning, at jeg ligesom har et indtryk af, at det, der kunne betyde en endnu større fare for driften af statsbanerne, det er den takstpolitik eller mangel på takstpolitik, som ligger til grund for den måde, hvorpå statsbanerne arbejder for nærværende.

Jeg vil gerne tilslutte mig hr. Ib Larsens bemærkninger vedrørende punkt 2 om, at dette overskud fra auktionerne stadig væk skulle kunne tilfalde DSBs personale på en eller anden måde, f.eks., som hr. Ib Larsen foreslår, til statsbaneorkestrene, men måske også til DSBs personale, til f.eks. sociale formål, ferie hjem, eller hvad man nu i øvrigt måtte anse for at være rimeligt.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti føler, at er der ved forandringer i jordsmonnet fare for banelegemet, er det naturligt, at man må søge om tilladelse til at foretage sådanne forandringer.

I almindelighed vil det, når man bygger og foretager opgravninger eller udfyldninger, selvfølgelig være kommunen, man søger om tilladelse. Men hvem har i øvrigt ansvaret for, at der bliver søgt? Er det den, der eventuelt foretager disse forandringer?

Angående overskuddet ved salg af glemte sager ville jeg mene, at det var naturligt, at overskuddet gik til det velfærdskontor, som man har inden for DSB.

Mølgaard (DR):

Det lovforslag, vi nu har til behandling, skal jeg erklære retsforbundets gruppes absolutte velvilje over for. Vi kan kun være positive over for et forslag, der lyder så fornuftigt. Det er så fornuftigt, at man kunne ønske sig det henvist til det politisk-økonomiske udvalg, så dette udvalg dog for en gangs skyld kunne få et fornuftigt regeringsforslag at arbejde med.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Jeg er i den glædelige situation, at jeg kan takke alle ordførerne for den tilslutning, de har givet til dette lovforslag.